

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 161. De bonis traditis in villis Thiunun et Haculesthorpe in pago Auga,
nec non de Edelhardo, Saxonum duce.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

§. 160.

Tradidit raginoldus in vice eisulf in - - - - quidquid Corbe-
ibi habuit testes aldmer euuuruuard maynuuerc figer et alii tres. nante
tradidit yrmynuuard quidquid habuit in holtesmynne (z) tam in campis iam Wa-
quam in filiis testes syni pumi helmbodo uuldag et alii tres. rino.

§. 161.

Tradidit ailhardus mansum unum cum familia in thiunun (A) testes
bozo bruni bodo offo et alii tres.
tradidit beuo quidquid habuit in haculeſthorpe (B) testes gelo hildigerus
eisulf cado et alii quatuor.

§. 162.

in praefectura Wenſe, quam villam probe discernas velim ab Osterholte in praefectura Siecke in comitatu Hojano. Notatu adhac dignum esse putamus, dominum, qui in Osterholte quidquid habuit, donauit, appellari *Ofdagum*, quippe qui idem videtur fuisse, qui supra §. 10. quædam tradidit in Gadensted, loco praefecturæ Peina. An vero ad familiam Billanganam referendus sit, nec ne, de eo infra pluribus differemus.

- (z) De villa *Holtesmynne*, in pago Auga sita, vide supra §. 97. Quomodo locus seculo De villa XIII vrbis euafert, comprobatur dabimus diplomate Euersteinensis Comitis cir- Holtes- ca finem Addendorum seu Diplomatarii subiuncti.
- (A) *Thiunun* villam fuisse in pago Auga, didicimus præterea ex *Registro nostro* sæpiſ- Devilla ſime excitato. At vero in eadem regione nullus eiusdem nominis vicus reperi. Thiu- tur. *Thiunun* villa ergo vel desolata eft, vel designatur nullus alius locus, niſi nun- castrum *Tbonenborg*, iter dimidiæ horæ distans a Corbeia noſtra ad Wiferam. Quod ipſum nobis probabilissimum videtur. Annales MS. incerti auctoris, in archio Corbeiensi extantes, f. 460. haec habent verba: *Cum propter continuos bellorum motus* (anno 1295) *vicina caſra binc inde deticerentur, ne ex iis vis fieret ab hoſib⁹, noſtra quoque Bruniſberga, vetus Saxonum caſtrum ab epifcopo Pa- debornensi Ottone, et comitibus Swalenbergensibus Adolfo et Alberto, fratribus, funditus euerſum eſt.* Quoniam autem poſt haec tempora abbatiæ noſtra bona omnibus prædonibus diripienda concedebantur, hinc anno 1315 *Rupertus abbas noſter Tonenburgam exſtruxit, adiutus opera Theodorici de Iter, iisdem annalibus testibus.* Cum igitur ex aliis conſter documentis, *Tunen* villam anno 1230 ad- huc exſtitile in eadem regione, probabilitate nomen villa *Tunen* mutatum fuīt, et a caſtro in ea conſtructo *Tonenborg* eft nominatum. Dignissimum autem no- natu arbitramur, quod ille dominus, qui in eadem villa *Thiunun*, vix iter vnius hore a caſtro Brunonisburgo distante, bona posſedit, appellatur *Ailbardus*, quem ſupra §. 104. not. (n) magna probabilitatis ſpecie nepotem Angariorum ducis Brunonis fuiffe aſteruiimus. Quodſi igitur relatum legimus, quendem *Edelbar-* De Edel- dum inter antiquos occidentalium Saxonum reges fuiffe, collegimus inde, illum hardo Sa- *Edelbardum* veriſimiliter inter progenitores Brunonis ac Widekindi ducum eſſe xonum referendum. Nomen *Edelbardi* idem eſſe quod *Adelbardus* atque *Ailbardus*, ne- mo ſanæ mentis negabit, et quamuis ſciamus, *Edelbardum* illum inter fabulosos Saxonum reges a quibusdam numerari, arbitramur tamen, licet iam ſupra §. 106. ipſi confeſſerimus, quædam fabulosa in genealogia antiquorum Saxonum regum occurtere, cum: cane non ſimul et lorum reiſciendum eſſe. Fatemur, nos de illo *Ede/bardo* nullos antiquiores habere teſtes, quam Engelhusum et Gobeli- num: at e contrario ſcimus, eosdem pleraque ſua ex antiquioribus membranis, in bibliotheca Corbeiensi olim exſtantibus, quibus imperiti milites tempore belli tricennalis vias et plateas munierunt, hauiſſe. Cum igitur Gobelinius Aetate VI. cap. 27. Tom. I. Meibomii p. 234. reſerat, *venerabilem Bedam obiiffe anno 735, et poſt hoc Edelbardum regem occidentalium Saxonum obiiffe*, cenſemus hanc relationem ideo in dubium vocandam non eſſe, quum Chronologia Anglo-Saxo- nica mortem Bede in annum 734 retulerit et ad annum 741 ſcriperit: *Her- Aethelheard Cyning forthſerde i. e. Aethelhardus rex deceſſit.* In *Chronico Saxo-*